

Е. Багряна

ДОБРАТА БАБА МАРТА

Малъкъ сѣчко свѣсенъ кихна
и замина за далече.
Баба Марта се усмихна
и на Слънчо свѣтълъ рече:
— Хайде, Слънчо, ставай сине!
цѣла зима спа на воля,
но сега, поля, градини,
тебе чакатъ и се молятъ. —
Чакатъ да ги стоплишъ, сине,
да поникнатъ буйни ниви,
по дворове и градини
да разцѣфнатъ бѣли сливи
Чакатъ вече и децата —
тѣ сж палави, но мили —
Разтвори имъ сърдчицата,
влѣй имъ здраве, радостъ, сили.

МАРТЕНИЧКА

Тази пѣстра мартеничка
баба ми я върза —
за да съмъ катъ лястовичка
пъргава и бърза.
Както тя е отъ коприна
бѣла и червена
да съмъ цѣлата година
бѣла и червена.
Лястовичка като видя
или щъркелъ, — бърже
при трандафила да ида
да му я завържа. —
И ще стана азъ тогава
хубава, голѣма,
весела, засмѣна, здрава,
сжщо като мама.